

Պարույր Սևակ

Անկեղծ ասած

Անկեղծ ասած՝ այս ամենից ես հոգնել եմ,
Ես, սիրելի՛ս, որ քեզ սիրել և օգնել եմ.
Ձեռք եմ պարզել, հույս եմ տվել,
Վատրդ թողած՝ լավըդ թվել,
Հավատացրել, հավատացել,
Թե իմ առաջ դուր ես քացել՝
Չտեսնըված, չեղած մի դուր:
Սակայն ի՞նչ եմ ես ստացել
Այդ ամենին ի տրիստուր:
Անկեղծ ասած՝ ոչինչ չկա, և ոչ էլ կար:
Անկեղծ ասած՝ դու բնավ էլ ա՛յն չես եղել,
Ա՛յն չես եղել, ինչ որ ես եմ կարծել երկար:
Ո՞ր ես, ասա՛, դու ինձ մղել:
Ճիշտ ճամփից ես միայն շեղել:
Մուտ խոստումով կապել ես ինձ,
Մանկան նման խաբել ես ինձ,
Ու չես տվել ոչի՛նչ, ոչի՛նչ:
Իսկ այն, ինչ որ ինձ ես տվել,
Արժանի չէր ո՛չ քեզ, ո՛չ ինձ:
Անկեղծ ասած՝ քո տվածից ես հոգնել եմ:
Ինքդ գիտես՝ որքան ձգտել ու տքնել եմ,

Որ դու ... որ դու նման լինես իմ երագին:
Իսկ դու գիտե՞ս՝ ի՞նչ դուրս եկավ.
«Տղան հասավ իր մուրագին,
Դուք էլ հասնեք ձեր մուրագին»:
Հեքիաթն, այո, միտքըս ընկավ...
Դու՛ հեքիաթում հրաշք աղջիկ,
Այնինչ կյանքում՝ ինչ-որ... չղջիկ,
Որ ոչ թռչուն, ոչ էլ մուկ է...
Անկեղծ ասած՝ գուր էր ամբողջ այս աղմուկը:
Անկեղծ ասած՝ նեղանում ես, թե լրջանում,
Մե՛կ է հիմա: Էլ չեմ գցի ինձ սար ու ձոր,
Անկեղծ կասեմ՝ հեքիաթն ինչով է վերջանում.
Ցած է ընկնում երեք խնձոր -
Մեկ՝ ասողին,
Մեկ՝ լսողին,
Մեկ էլ... ինձ պես գիշեր ու գոր
Հիմարաբար սպասողին...
Անկեղծ ասած՝ հեքիաթներից ես հոգնել եմ...

31.X.1955թ.

Մոսկվա